

TEZAUUR LITURGIC

11 IULIE

**SLUJBA
SF. CNEAGHINE
OLGA-ELENA
DE LA KIEV**

ATENA, 2010

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΗΝΙ ΙΟΥΛΙΩ ΙΑ'
Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας ἐνδόξου
Βασιλίσης καὶ Ἰσαποστόλου Ὁλγας,
τῆς εἰσαγαγούσης τὸν Χριστιανισμὸν
ἐν Ῥωσίᾳ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν ὡς συνήθως τὴν α'. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα. Στιχηρὰ προσόμοια. Τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐδειξας φιλόανθρωπε, τὴν εὐδοκίαν σου πάντοτε· ὡς γὰρ πάλαι ἀνήγειρας, τρανώς ἰσαπόστολον, τὸν Ἑλένης γόνον, οὕτω νῦν τοῖς Ῥώσσοις, ἀναδεικνύεις θαυμαστῶς, τὴν μακαρίαν Ὁλγαν μακρόθυμε· δι' ἧς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν, τῆς ἀληθείας ἐπέστρεψαν, καὶ λατρεύουσιν ἔκτοτε, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Σκεῶς ἱερωτατον, καὶ καθαρὸν ἐξελέξατο, ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, σὲ τὴν ὑπερθαύμαστον, ὅπως σαγηνεύσῃ, καὶ καθοδήγησῃ, εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ φωτός, τὴν Ῥώσσων χώραν τὴν πανευδαίμονα. Διό σε μακαρίζομεν, περιχαρῶς ἀνακράζοντες· ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν τιμώντων σε πάνσεμνε.

Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ τε, τῇ τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε, ἔλκουσθεῖσα πανεύφημε, ἐγκαίρως ἐννοήσας, ἅπασαν

τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων Ὀλγα· διὸ ἀπῆλθες ἐν σπουδῇ, εἰς Νέαν Ῥώμην ἀειμακάριστε· ἐκεῖ δὲ τοῦ Βαπτίσματος, ἀξιοθεῖσα ἐπέστρεψας, εἰς Ῥωσίαν κηρύττουσα, τὸν Χριστὸν ὡς σωτῆρα σου.

[Εἰ βούλει, εἶπε καὶ γ'. τῆς Ἁγίας Εὐφημίας ἐκ τοῦ Μηναίου· ἄλλως ἐπανάλαβε τὰ ἀνωτέρω.]

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε πανεύφημε Ἄνασσα, τὸ ἀγγελικὸν ἐν εἰρήνῃ παρέδιδες πνεῦμά σου, τότε ἐν Ῥωσίᾳ κατέλιπες ἀντάξιον ἔγγονον. Τὸ μὲν γὰρ παρελάμβανεν ὁ τῶν Ἀνάκτων Παντάναξ, ὁ δὲ παρεσκευάζετο πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου σου· ἐκεῖνο κατετάσσετο ἐν τῇ χορείᾳ τῶν δικαίων, οὗτος ἐκκλησίας τοῦ Σωτῆρος ὠκοδόμει. Ἐκεῖνο ἀπελάμβανε τὸν στέφανον τῆς δόξης, καὶ οὗτος τὴν σημαίαν τοῦ Εὐαγγελίου ἀνεπετάννυε. Μεγάλη Ὀλγα ἡ δόξα σου! Θαυμαστὴ ἡ τοῦ ἐγγόνου σου, μεθ' οὗ ἰκετεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτὸς.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
ἐκ γ'. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν α'. τὸ Ἀνάγνωσμα. [Κεφ. ις'. 1-14.]

Εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ· ἕως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ
Σαούλ, καὶ ἐγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν μὴ βασιλεύειν ἐπὶ
Ἰσραήλ; πλησον τὸ κέρας σου ἐλαίου, καὶ δεῦρο
ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ ἕως Βηθλεέμ, ὅτι ἐώρακα ἐν
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλέα. Καὶ ἦλθεν Σαμουήλ εἰς
Βηθλεέμ. Καὶ ἠγίασε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,
καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν. Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ
εἰσιέναι αὐτοὺς, καὶ ἶδε τὸν Ἐλιὰβ καὶ εἶπεν· ἀλλὰ καὶ
ἐνώπιον Κυρίου χριστὸς αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
Σαμουήλ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, μηδὲ
εἰς τὴν ἕξιν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν· ὅτι
οὐχ ὡς ἐμβλέπεται ἄνθρωπος, ὄψεται ὁ Θεός· ὅτι
ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον, Θεὸς δὲ ὄψεται εἰς
καρδίαν... Καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς
αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουήλ. Καὶ εἶπε Σαμουήλ πρὸς
Ἰεσσαὶ· ἐκλελοίπασι τὰ παιδάρια; καὶ εἶπεν· ἔτι ὁ
μικρὸς, ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ. Καὶ εἶπε
Σαμουήλ πρὸς Ἰεσσαὶ· ἀπόστειλον καὶ λαβὲ αὐτόν, ὅτι
οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν ἐνταῦθα.
Καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν. Καὶ αὐτὸς
πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν καὶ ἀγαθὸς ὄρασει
Κυρίῳ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ· ἀνάστα χρίσον
τὸν Δαβίδ, ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀγαθός. Καὶ ἔλαβε Σαμουήλ
τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχρισεν αὐτὸ ἐν μέσῳ τῶν

ἀδελφῶν αὐτοῦ. Καὶ ἐφήλατο πνεῦμα Κυρίου ἐπὶ
Δαβὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. [Κεφ. 1δ'.]

Σοφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους· ἡ δὲ ἄφρων
κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς,
φοβεῖται τὸν Κύριον· ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
ἀτιμασθήσεται. Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία
ὑβρεως· χεὶλη δὲ σοφῶν φυλάζει αὐτούς. Οἰκίαι
ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται· σκηναὶ δὲ κατορθούντων
στήσονται. Ὁξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας· ἀνὴρ δὲ
φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. Φίλοι μισήσουσι φίλους
πτωχοῦς· φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. Ὁ ἀτιμάζων
πένητα, ἀμαρτάνει· ἐλεῶν δὲ πτωχοῦς, μακάροις
ἔσται. Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως· ἐν δὲ ἐκλείπει
λαοῦ συντριβὴ δυνάστου. Πραύθυμος ἀνὴρ καρδίας
ἰατρός· σῆς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική. Ὁ
συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν,
ὁ δὲ τιμῶν αὐτόν, ἐλεᾷ πτωχόν. Δικαιοσύνη ὑποῖ
ἔθνος· ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἀμαρτίαι. Δεκτὸς βασιλεῖ
ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφία ἀφαιρεῖται
ἀτιμίαν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

[Κεφ. ε'. 15-23. ς'. 1-3.]

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο
λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα
τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. Ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ

σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκοῦσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Προσαγαγοῦσα ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ σου Χριστῷ, χώραν τὴν ἀτέρμονα, μόνη εὐλογημένη ἐν γυναιξὶ τῶν Ῥώσων ὥφθης. Καταλιποῦσα γὰρ τὸ σκότος καὶ τὸ φῶς ἀγαπήσασα, τότε ἔθνος σου ἔσωσας, καὶ θρίαμβον τῆς ἀληθοῦς θρησκείας μέγαν παρεσκεύασας. Διὸ σαῖς λιταῖς Ὅλγα

αοίδιμε, σῶζε ἡμᾶς ἐκ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, καὶ τοῦ ἐπαράτου αἰφνιδίου θανάτου.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἴδου γὰρ ὁ τῶν ἀπάντων Ἄναξ, ἐκ τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὑψωσεν ἐμφανῶς, ὡς σελήνην σωτηρίας, τὴν μακαρίαν ἄνασσαν Ὁλγαν· ἧς ταῖς πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς, ἐξ ὀργῆς δικαίας σου, Δέσποτα, διαφύλαττε, τοὺς ὑμνοῦντας αὐτῆς τὴν ἔνδοξον κοίμησιν.

Ἦχος δ'.

Πρῶτος μὲν μέδων εὐσεβῆς, ὁ μακάριος ἐν Βασιλεῦσιν ὤφθη Κωνσταντῖνος· πρώτη δὲ σύ, ἐκ τῆς τῶν εὐσεβῶν Ῥώσων χώρας, ἐν τῇ τῶν ἀγίων χορεία χοροστατεῖς. Μὴ οὖν ἐλλείπῃς τὸν νυμφίον σου Χριστόν, Μῆτερ Ὁλγα δυσωποῦσα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ λαμπρὰ καὶ θεία ὄντως πολιτεία σου, οὐ μόνον βροτούς, ἀλλὰ καὶ ἀσωμάτους Ὁλγα κατέπληξεν. Οἱ μὲν γὰρ καθορῶντες τὸν Δεσπότην, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ταῖς τάξεσιν αὐτῶν συναριθμοῦντα, θαυμασίως ἠγάλλοντο. Οἱ δὲ πιστοί, τῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀτρύτων κόπων σου σήμερον μνημονεύοντες, σε ἱκετεύομεν ἔνδοξε, πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Κροτήσωμεν φιλέορτοι τὰς χεῖρας, τιμήσωμεν συμφώνως καὶ ὑμνήσωμεν ἐν ἄσμασι, τὴν ἐτήσιον πανήγυριν τῆς πανυπερσεβάστου Μητρός· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα εὐφημείσθωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα κηρύξασαν τοῖς ἐν σκότει καθημένοις πρὶν, τὸν Χριστὸν τὸν δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος χαριτώνυμον Νύμφην, ἐν τυμπάνοις ἀλλαλάζωμεν· τῶν θαυμάτων τὴν πηγὴν· τῆς εὐσεβείας τὸν στῦλον· τὴν προστασίαν τῶν αἰχμαλώτων· τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν· τὸν τῆς Ῥωσσίας πυρίμορφον ἥλιον· τῆς ἐκκλησίας τὸ σεμνὸν κόσμημα· τὴν παραμυθίαν τῶν ἀμαρτανόντων, τὴν ὑπὲρ πάντων τῶν Ὀρθοδόξων πρεσβεύουσαν, αἰίδιμον Ὁλγαν ἐγκωμιαζόντες, οὕτω βοήσωμεν· Αὐγούστα πανένδοξε, σαῖς λιταῖς διαφύλαττε ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ σε Μῆτερ πανηγυρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτὸς.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ ᾧ Βασίλισσα σήμερον, καὶ χαίρουσα νῦν κραυγάζει, σὺν τοῖς ἀγγέλοις τρανώς· χαίροις Ὁλγα Μῆτερ

παναοίδιμε· Ῥωσσίας τὸ καύχημα, Ὁρθοδόξων ἀγλάϊσμα· τῆς εὐσεβείας, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρότατος, ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶν τῶν τιμώντων σου, μνήμην τὴν ἀξιάγαστον, θερμῶς καὶ βοώντων σοι· πρέσβευε πάντοτε Μήτηρ, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευε, ἡμῖν καταπέμψαι, τὰ πολλὰ αὐτοῦ ἐλέη, καὶ τὰ χαρίσματα.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Ὅντως σὺ ἀνεδείχθης ναὸς, τοῦ Παναγίου νοητῶς Ὁλγα Πνευματος· ἐγκαίρως γὰρ τοῦ Προφήτου, τὴν θείαν ῥῆσιν σαφῶς, ὡς σοφὴ Αὐγοῦστα ἐννοήσασα, τὴν πλάνην κατέλιπες, τῶν εἰδώλων πανένδοξε. Ὅθεν ἀπῆλθες, παραυτίκα ἀείμνηστε, εἰς τὴν ἔνδοξον, Κωνσταντίνου Ἀκρόπολιν, φῶτισμα τὸ σωτήριο, ζητοῦσα πανεύφημε, ὃ εὐχαρίστως λαβοῦσα, ἔδοξολόγεις τὸν Κύριον· αὐτὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Δεῦτε τῶν φιλεόρτων πληθὺς, εὖσημον μνήμην ἐκτελέσωμεν σήμερον, Ἀνάσσης τῆς μακαρίας, καὶ αἰοδίου Μητρός, Ὁλγας πάντες ταύτη ἀνακράζοντες· ἰκέτευε πάντοτε, ὦ Αὐγοῦστα τὸν Κύριον, ὑπὲρ σῆς χώρας, καὶ ἡμῶν τῶν τιμώντων σου, τὴν πανίερον, καὶ τιμίαν πανήγυριν· πέφυκας γὰρ πανσέβαστε, Ῥωσσίας ἀγλάϊσμα, Ὁρθοδοξίας ἡ στήλη, ταλαιπωρούντων

ἀνάψυξις, παράκλησις ὄντως, τῶν πενήτων καὶ
προστάτις, παντὸς τοῦ ἔθνους σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ τῶν Βασιλευόντων Βασιλεύς, καὶ τῶν Ἀνάκτων
Παντάναξ, καθάπερ πάλαι ἐζώγρησε Ἑλένης τὸν γόνον,
τὸ φῶς διὰ τούτου δωρησάμενος τῷ κόσμῳ, οὕτω καὶ
νῦν τὴν ἀοίδιμον Ἄνασσαν, ἐν τοῖς Ῥώσσοις ἐγείρει.
Ταύτης οὖν καὶ ἡμεῖς σήμερον τὴν μνήμην
ἐορταζόντες, καὶ τὰς πολυτίμους αὐτῆς ἱκεσίας
ἐκζητοῦντες, ἐν πίστει βοήσωμεν πρὸς αὐτήν, ᾧ
φιλέορτοι· πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, πανεύφημε Ὁλγα,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα
τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε
Δέσποινα, μετὰ τῆς Θεοστέπτου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον κ.τ.λ. Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος γ'.

Ἁγία Ἰσαπόστολε, Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, Βασίλισσα
Ὁλγα, ἡ Ἔθνος τὸ σὸν, γάλα τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον
Χριστοῦ ποτίσασα· πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

[Εἰ βούλει, λεγε Δόξα, τὸ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας· ἄλλως,
τὸ ἀνωτέρω.]

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτὸς.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν ἕξαψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτικά ὡς ἄνω.

Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν τὰ ἐπόμενα τῆς Ἁγίας Καθίσματα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἐπέστη τὸ σεπτὸν, τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ὁλγας, μνημόσυνον πιστοὶ, ἀπαστρέπτον ὡς ἄλλος, τοῖς πέρασιν ἥλιος, φωτεινὸς καὶ λαμπρότατος. Ὅθεν σήμερον, δόξαν προσοίσωμεν πάντες, τῷ δοξάζοντι, ἐπὶ τῆς γῆς τοὺς Ἁγίους, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν,
τὸ Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὑπερένδοξον Ἄνασσαν ἅπαντες, Ὅλγαν ἐν ἄσμασιν ἀνευφημήσωμεν· καὶ μετὰ δέους πρὸς αὐτὴν, προστρέξωμεν ἐκβοῶντες· χαῖρε ἡ ὑπέρμαχος, τῶν πιστῶν καὶ τὸ στήριγμα, χαῖρε Ὁρθοδόξων τε, κλέος ὄντως καὶ σέμνωμα, χαῖρε χαριτώνυμε Μῆτερ, χαῖρε καρμονὴ τῆς Ῥωσσίας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον· τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι! Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον,
τὸ ἐπόμενον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, βάπτισμα ἔλαβες σοφή, κατελθοῦσα ἐν σπουδῇ, εἰς τὸ Βυζάντιον ἀγνή, ἔνθα Πολύευκτος ἐβάπτισέ σε τότε· ὃς καὶ φωτισθεῖς, ἀνεβόησε· σὺ ἐν γυναιξίν, ἀπαράμιλλος, ὡς ἐκλιποῦσα τὸ σκότος καὶ τὴν πλάνην, τὸν δὲ Χριστὸν ἐκζητήσασα· Εὐλογημένη, ὅθεν ὑπάρχεις, μακαρία Βασίλισσα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ

πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτω χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαβὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ Ἁγίῳ μου ἔχρισά αὐτόν. Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. [Κεφ. ια'. 29-33.] Εἶτα ὁ Ν'. ψαλμὸς. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοστέπτου πρεσβείαις κ.τ.λ. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα Ἐλεήμων, ἐλέησόν με...

Ἦχος πλ. β'.

Βασιλικὴ πανήγυρις, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐπελαμψε σήμερον, ἡ ἔνδοξος μνήμη, Ὁλγας τῆς Βασιλίδος. Δεῦτε οὖν χαριστήριον ᾠδὴν ταύτη προσείσωμεν, καὶ εὐλαβῶς πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσωμεν λεγοντες· Μὴ ἐλλείπης πρεσβεύειν, Θεόστεπτε Ἄνασσα, ὅπως εὗρωμεν ἰλασμόν τῶν ἡμετέρων ἀνομημάτων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον, πλὴν τῶν Θεοτοκίων. Ἦχος πλ. δ'.

Ῥδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἀνάσσης τὴν θείας τὴν ἑορτὴν, σήμερον ἐν ὕμνοις, ἐκτελέσωμεν οἱ πιστοί, πρὸς ταύτην ἐν πόθῳ ἐκβοῶντες· ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Χριστῷ, Ὁλγα πρέσβευε.

Βασίλισσα Ὁλγα οἱ εὐσεβεῖς, πάντες ἐκζητοῦμεν, τὴν σὴν σκέπην διηνεκῶς· ἐν πίστει βοῶντες καίρε Μῆτερ, τὸ τῆς Ῥωσσίας σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Γεραίρειν Αὐγούστα ὁ δυστυχῆς, τὰ σὰ μεγαλεῖα, καὶ τὰς πράξεις ἱλιγγιῶ· ἀλλ' ὅμως ταῖς θείαις σου πρεσβείαις, ἐνίσχυσόν με πανεύφημε δέομαι.

Θεοτοκίον. Ναὸς ἀνεδείχθης ἐπὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε ὄντως, καὶ παλάτιον εὐαγές, τοῦ Λόγου· διό σε ἱκετεύω, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σὸ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφειτῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Δέομαί σου Αὐγούστα, πανευκλεῆς Ἄνασσα, ὅπως μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τοῦ δούλου σου, ὃς

εὐλαβεία πολλῇ, τότε τὸ πόνημα γράφει, πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης σου, Ὅλγα ἀείμνηστε.

Εὐσεβείας ἢ στήλη, περισσότερὰ πάνσεμνος, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων ἀπάντων, ὄφθης τὸ καύχημα. Ὅθεν τιμῶμεν λαμπρῶς, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην, καὶ τὰ κατορθώματα, τὰ σὰ πανένδοξε.

Ζωφεγγῆς ἢ σὴ μνήμη, ὡς φωταυγῆς ἥλιος, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐγούστα, ἐπέστη σήμερον· καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς, καθαγιάζει· διό σε, Μῆτερ ἀνυμνοῦμέν σε, σεπτὴ Βασίλισσα.

Θεοτοκίον. Ἰκετεύω σε Κόρη, τὸν τῆς ψυχῆς τάραχον, καὶ τὴν ἀρρώστιαν μου πᾶσαν, Μῆτερ κατεύνασον· ὅπως τιμῶ σε θερμῶς, ὑμνολογῶ τε δικαίως, καὶ τὸ χαῖρε κράζω σοι, ὡς ὁ Ἀρχάγγελος.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα. Ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Ναόν σου ἔνδοξε περικυκλοῦντες, καὶ τὰ σὰ θαυμάσια ὑμνολογοῦντες ἐν αὐτῷ· ἐν κατανύξει βοῶμέν σοι· Ὅλγα βοήθει, τοὺς σὲ ἐορτάζοντας.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς πύργον ἀπόρθητον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ στῦλον ἀκλόνητον, τῆς εὐσεβείας τρανῶς, τιμῶμέν σε πάνσεμνε· λύσασα γὰρ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων Αὐγούστα, δεύτερος Κωνσταντῖνος, ἐν Ῥωσίᾳ

ἐδείχθης, Χριστὸν ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, Ὁλγα κηρύξασα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, μὴ διαλείπῃς ἀγνή, πρεσβεύειν ἐκάστοτε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς, αἰεὶ εὐφημοῦντων σε· ἄλλην γὰρ προστασίαν, οὐ κεκτήμεθα Μῆτερ, πάναγνε τοῦ Σωτῆρος, ἐκτὸς σοῦ Παναγία, ἢ τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς, καὶ καταφύγιον.

ᾠδὴ δ'.

Ὁ Εἰρμός. *Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.*

Ἡ ὁμήγουρις ἅπασα, τῶν Ὁρθοδοξούντων ἀνευφημοῦσά σε, μεγαλύνει Μῆτερ σήμερον, τὸν δοξάσαντά σε, Ὁλγα Κύριον.

Θησαυρὸς ἀνεκτίμητος, ὥφθης τῆς πατρίδος σου καὶ ἀγλάϊσμα· Ὁρθοδόξων τε κραταίωμα, καὶ τῆς ἀσεβείας, βαρὺς πέλεκυς.

Ἴκετεύομεν ἔνδοξε, ὅπως μὴ ἐλλείπῃς ποτὲ πρεσβεύουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πανεύφημε, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, Ὁλγα πάνσεμνε.

Θεοτοκίον. Καταλλάξαι βουλόμενος, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ Δέσποινα, τοὺς ἀνθρώπους τῇ Θεότητι, ἐν τῇ σῇ Παρθένε, μήτρα ὄκησεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ῥδὴ ε'.

Ὁ Εἰρμός. *Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.*

Κάλυψον ἡμᾶς, τῇ σῇ σκέπη παναοίδιμε, καὶ ταῖς πολλαῖς σου Ὁλγα πρὸς τὸν Θεόν, Μῆτερ πρεσβείαις, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, καὶ πάσης ἐπιρροίας τοῦ πονηροῦ, τὸν πάντων Κτίστην, ἱκετεύουσα Βασίλισσα.

Μάρανον Ἀγνή, τὰς κακὰς ὁρμὰς τοῦ σώματος, ἱκετεύω Αὐγούστα τὰς τοῦ ἐμοῦ, καὶ σωφροσύνην, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Θεοτοκίον. Ὅλη τῇ ψυχῇ, διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ τε, τὸν τῆς Παρθένου Τόκον ὑμνολογῶ· καὶ ὡς Θεόν μου, μεγαλύνω τοῦτον πάντοτε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ς'.

Ὁ Εἰρμός. *Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.*

Ναὸς ἐδείχθης σοφῆ, καὶ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διὸ νῦν τὸ

πνεῦμά σου, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, συγχορεύει Ὅλγα ἔνδοξε.

Ἐνεῖον ὄφθης τρανώς, τῶν Ὁρθοδόξων Βασίλισσα, τοὺς καταφεύγοντας γὰρ τῇ σκέπῃ σου πάνσεμνε, θερμῶς ἐκ κακώσεων, καὶ δεινῶν κινδύνων, διασώζεις ἀξιαγαστε.

Ὁ πάντων Ἄναξ τρανώς, σκεῦος λαμπρὸν ἐξελέξατο, τὴν ὑπερθαύμαστον σέ, Αὐγούστα βουλόμενος, τῶν Ῥώσων τὸ ἔνδοξον, ὅπως σαγηνεύσῃ, ἔθνος ὄντως καὶ μακάριον.

Θεοτοκίον. Λιμὴν γενοῦ ἀσφαλῆς, καὶ τεῖχος Κόρη ἀκράδαντον, καὶ προστασία στερρά, τῶν σέ μετὰ πίστεως, Παρθένε πανάμωμε, ἀνυμνολογούντων, καὶ βοώντων χαῖρε Δέσποινα.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερσόφῳ Βασιλίσση κατὰ χρέος τε, καὶ μετὰ πόθου τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην μου, Ἀναπέμπω σοι ἡ Χώρα σου, ὦ Αὐγούστα! Ἄλλ' ὡς ἔσωσας καὶ πάλαι ἐκ τοῦ σκότους με, ἐκ παντὸς καὶ νῦν σκανδάλου ἐλευθέρωσον, ὅπως ἄδω σοι· Χαῖρε Ὅλγα Θεόστεπτε.

Ὁ Οἶκος. Ἄγγελος πρωτοστάτης.

Ἄγγελοι ἀοράτως, σὺν ἡμῖν ἐξυμνοῦσι, μετὰ δέους τὰ σὰ μεγαλεῖα· τὰ γὰρ εἶδωλα Μῆτερ τρανώς, ὡς χειρῶν ἀνθρώπων ἔργα συνέτριψας, καὶ Ῥώσσους κατεφώτισας, τοὺς πόθῳ σοι βοῶντας οὕτως· Χαῖρε

ἀστέρος λαμπροῦ Προμήτωρ· καίρε φιλόστοργος
Ῥώσων Μήτηρ. Χαίρε Βλαδιμήρου τῷ ὄντι ὁ
πρόδρομος· καίρε τοῦ Χριστοῦ ἰσαπόστολος ἔνδοξος.
Χαίρε τίμιον ἀγλάϊσμα ἱερέων εὐλαβῶν· καίρε
καύχημα πανάριστον Βασιλέων εὐσεβῶν. Χαίρε τῆς
εὐσεβείας ἀδιάσειστος πύργος· καίρε ὅτι ὑπάρχεις
Ὁρθοδόξων ὁ στῦλος. Χαίρε λαοὺς διδάξασα Ἄνασσα·
καίρε λαμπρῶς τὴν πλάνην διώξασα. Χαίρε δι' ἧς τὸ
σὸν Ἔθνος ἐσώθη· καίρε δι' ἧς ἐλυτρώθη τοῦ σκοτούς.
Χαίρε Ὁλγα Θεόστεπε.

Συναξάριον.

Τῆ 1α'. τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς
Ἀγίας, ἐνδόξου, Θεοστέπου, Βασιλίσης καὶ
Ἰσαποστόλου Ὁλγας, τῆς εἰσαγαγούσης τὸν
Χριστιανισμὸν ἐν Ῥωσσία.

Στίχοι Ἐγγὺς Βασιλῆς ὄντως Ὁλγα Κυρίου,
Ταῖς ἀρεταῖς ἔστηκεν ἐστιλβωμενη.
Οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ὁλγα δεκάτη ἦλθε πρώτη.

Ῥδὴ ζ'.

Ὁ Εἰρμός. *Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν
τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσου τὸ πῦρ,
μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας.*

Παῖδες Ῥωσσίας ἀνυμνοῦσι, σέ Βασίλισσα, ὡς
ταύτην ἐκ τοῦ σκοτούς, καὶ τῆς πλάνης σοφὴ, σαφῶς

ἐξαγαγοῦσα· Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, βοῶντες
εὐγνωμόνως.

Ῥώσων ὑπάρχεις ᾧ Αὐγούστα, σεμνὸν καύχημα,
καὶ πάντων τῶν ὑμνοῦντων, τὴν σὴν μνήμην τρανῶς·
πρεσβεύεις γὰρ Κυρίῳ, ὡς παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς
τοῦτον Ὁλγα Μήτηρ.

Σῶζε Βασίλισσα εὐχαῖς σου, Ὁρθοδόξους τε καὶ
πάντας τοὺς ἐκ πόθου, τὴν σεπτὴν ἑορτὴν, τὴν σὴν
ἀνευφημοῦντας, καὶ πίστει ἀνακράζοντας, εὐσεβῶν
ὑπάρχεις κλέος.

Θεοτοκίον. Ἄγγελοι πάντες σὺν ἀνθρώποις, τὸ
μυστήριον, Παρθένε ἐξυμνοῦσι· πῶς τὸν Λόγον Θεοῦ,
ἐβάστασας ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ ἀειμακάριστε, θαυμασιῶς
καὶ ὑπὲρ λόγον!

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥδὴ η'.

Ὁ Εἰρμός. *Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.*

Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ
πάντων πρεσβεύειν Ἁγία, τῶν ἀνευφημούντων, σὲ
Ὁλγα εἰς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ὑγείας τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων, τῷ
Δεσπότη Αὐγούστα μὴ παύση, μετὰ τῆς Παρθένου,
πρεσβεύειν εἰς αἰῶνας.

Φιλοστοργίας μοναδικῆς δεῖγμα μέγα, ᾧ Βασίλισσα ἔδωκας Ὅλγα· τοὺς γὰρ σοὺς ἐγγόνους, ἀνέθρεψας ἐν πίστει.

Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσωμεν θαυμαστῶς οἱ σοὶ δοῦλοι, Θεοτόκον σὲ κηρύττοντες Κόρη, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥδὴ θ'.

Ὁ Εἰρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσι.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πνευματικῆς, ἡ σὴ μνήμη πληροῖ τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ὅτι τρανώς, Ὅλγα ὡς Σωτηρά τε καὶ Θεόν, τὸν Ἰησοῦν ἐκήρυξας, μετὰ παρρησίας Μήτηρ πολλῆς, ἐν τῇ σῇ χώρα ὅθεν, Ἀπόστολος ἐδείχθης, ὡς Κωνσταντῖνος ὁ μακάριος.

Ψαλμοῖς τε καὶ ἐν ὕμνοις τὴν ἑορτὴν, τὴν σὴν Ὅλγα τιμᾷ τὰ συστήματα, καὶ ἐν ᾠδαῖς, πάντων Ὁρθοδόξων πνευματικαῖς, καὶ τὴν πρεσβείαν ἔνδοξε, πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ἐπιζητεῖ Ἀυγούστα, πανεύφημε βοῶντα, χαῖρε Ῥωσσίας κλέος μέγιστον.

ᾧ Μήτηρ! σοὶ προσάγω ὁ ἐνδεής, τὸ παρὸν ᾧ Βασίλισσα πόνημα, ὁμολογῶν, ὅτι ὄντως τοῦτο μικρὸν ἔστι· πλὴν μὴ παρίδης δέομαι, τὸν τὴν πολιτείαν σου

τὴν λαμπρὰν, θεόστεπτε Ἀυγούστα, ὑμνήσαντα ἐν τούτῳ, μετὰ πολλοῦ πόθου καὶ πίστεως.

Θεοτοκίον. Ὑπάρχεις ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεῖμ, ἀνωτέρα Παρθένε Θεόνυμφε, καὶ ἀπασῶν, τῶν Ἐπουρανίων Ἐξουσιῶν, τιμιωτέρα Δέσποινα καὶ ὑψηλοτέρα τῶν Οὐρανῶν. Διό σε Θεοτόκε, αἱ γενεαὶ ὡς ἔφης, μακαριοῦσι Κόρη ἅπασαι.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ἀπόστολος ὄφθης Ὁλγα, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, κατέπνιξας θαυμασίως, καὶ τὴν ἀλήθειαν Μήτηρ, εἰσήγαγες ἐν Ῥωσσία. [Δίς.]

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, [τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων].

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσθῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς. Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Πρέσβευε πάντοτε Μήτηρ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν τῶν Βασιλευόντων, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη, Βασίλισσα θεόφρων ὄντως γὰρ νῦν, εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια,

συμβασιλεύεις Αὐγούστα βασιλικῶς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ δικαίοις τε.

Ἐνδοξον βλάσφημα Ὅλγα, ἐκ σοῦ πανεύφημε, ἐξήλθε θαυμασίως, ὁ σὸς ἔγγονος Μῆτερ, Βλαδίμηρος ὁ θεῖος ὃν οἱ πιστοὶ, μετὰ σοῦ ἐορτάζουσιν, ὅτι Ῥωσσίας ἐδείχθητε νοητῶς, πύργοι ὄντως ἀδιάσειστοι.

Λαμπρὸν ἐφόδιον Μῆτερ, ὄντως ἐζήτησας, παρὰ τοῦ Πατριάρχου, μετὰ τὸν φωτισμὸν σου, τὴν τούτου εὐλογίαν ἣν εὐλαβῶς, καὶ λαβοῦσα Βασίλισσα, εἰς τὴν πατρίδα ἀπῆλθες τὴν σὴν σοφή, τὸν Χριστὸν Θεὸν κηρύττουσα.

Τοῦ σοῦ ἐνδόξου ἐγγόνου, Ἄνασσα γέγονας, τοῦ θεοῦ Βλαδιμήρου, ὁδηγὸς ὄντως Ὅλγα· ἢ μᾶλλον ὥφθης τούτου Μῆτερ σοφή, ἀληθῶς ἄλλος πρόδρομος· μεθ' οὗ πρεσβεύειν μὴ παύση ἐν Οὐρανῷ, ὑπὲρ πάντων ἀξιάγαστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐορτὴ πανσεβάσμιος, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐπέλαμψε σήμερον, ἡ μνήμη τῆς Ἰσαποστόλου καὶ Μητρὸς ἡμῶν Ὅλγας. Διὸ μυστικῶς εὐφραινόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει βοήσωμεν. Δόξα σοι Χριστέ, τῷ τὸ φῶς ἡμῖν δείξαντι· πάντας γὰρ θέλεις σωθῆναι, καὶ εἰς τελείαν ἐπίγνωσιν, ἀληθείας ἐλθεῖν. Τοῦτο γὰρ τρανῶς, καὶ ἐν Ῥώσσοις κατέδειξας, ἐγείρας ἐν αὐτοῖς τὴν ἀοίδιμον Ἄνασσαν· δι' ἧς τῆς πλάνης ῥυσθέντες, αἶνον προσάγουσι, τῇ εὐδοκίᾳ σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, [τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως].

Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, ἡ Ἐκτενής, τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν... κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά. Εἰς δὲ τοὺς Μακαρισμοὺς δ'. τροπάρια ἐκ τῆς γ'. Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας [δευτερεύοντες τὸ α'], καὶ δ' ἐκ τῆς ς'.

Ὁ Απόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, [ὁ Θεὸς Ἰσραήλ]. Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, [Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ].

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα [κεφ. γ', 23].

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, [συγκεκριμενοῦμενοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔστι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληνας· οὐκ ἔστι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔστι

ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν].

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον [κεφ. ιβ'. 38-45].

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι λέγοντες· [Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου· ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονταί ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. Βασίλισσα Νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε. Ὅταν

δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθη ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ εὐρίσκει. Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ].

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς, [καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῆς. Ἀλληλούϊα].

Εἰς δὲ τὰ Δίπτυχα, ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον
Μεγαλυνάριον·

Μεγαλυνάριον πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας καὶ Ἰσαποστόλου
᾽Ολγας.

Χαίροις τῆς Ῥωσσίας ἢ χαρμονή, χαίροις Ὁρθοδόξων, ὄντως ᾽Ολγα ἢ καλλονή· χαίροις Ἐκκλησίας, τὸ καύχημα τὸ μέγα, Βασιλισσῶν τὸ κλέος, Ἀυγούστα ἔνδοξε.

Ἔτερον. Ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τῆς ὁμωνύμου τῇ Ἁγίᾳ
Εὐσεβεατάτης τῶν Ἑλλήνων Ἀνάσσης ᾽Ολγας.

Σὲ καθικευτεῦει πανευλαβῶς, καὶ πᾶσα καρδία,
Μῆτερ ᾽Ολγα Ἑλληνικῇ· πρέσβευε Κυρίῳ, ὑπὲρ τῆς
ἡμετέρας, Σεπτῆς ὄντως Ἀνάσσης, καὶ Φιλοχρίστου τε.

Τέλος τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας ᾽Ολγας.
Καὶ τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ δόξα.

